

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת
ואתחנן
ט"ו מנחם-אב
שנת תשפ"א לפ"ק
שנה 1, גליון 23
(23)

יוצא על ידי מוסדות היכל הקודש הרמ"ל

שסובל מאנשים שרוצים להרע לו, או מהיצר הרע שבווער בו ורוצה להכשיל אותו בעבירות רחמנא ליצלן, או שאדם רואה שהכל הולך לו הפוך מהמצופה, שום דבר לא הולך לא טוב, או שמרגיש שנחלש לו האמונה רחמנא ליצלן - על כל הדברים הללו רבינו נתן לנו עצה, שיתחבא בבור עם מי גשמים, כלומר שילך לטבול במקוה, שיש בו ארבעים סאה מי גשמים, וזה יציל אותו מידי השדים והקליפות, וככה הוא יצא מכל הבעיות שלו.

כי כשאדם חוטא רחמנא ליצלן הוא בורא על ידי זה קליפות ומזיקים שמציקים וממררים את חייו, אבל כשהולך למקווה כל המזיקים <<<

שבת קודש פרשת פנחס, מברכים חודש מנחם אב, שנת תשפ"א לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א; בבוקר לאחר התפילה ב'קידושא רבא' ראש הישיבה שליט"א המשיך את השיעור בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה י, מבערגיר ועני..

רבינו הקדוש ממשיך ומספר:

והָלַךְ וְהִטְמִין עֵצְמוֹ בְּתוֹךְ בּוֹר אֶחָד שְׁהִיָּה עִם מֵי גְשָׁמִים עַד שִׁיעָבַר הָרַעַשׁ, וְשָׁהָה שָׁם עֲמָה שְׁנַי יָמִים בְּתוֹךְ הַבוֹר..

בוֹר שְׁהִיָּה עִם מֵי גְשָׁמִים

רבינו אומר פה יסוד גדול שהוא עצה לכל סוגי הבעיות שאנשים מתמודדים עימן. לדוגמה, אדם

היה, תסתכלו ב'תוספות ישנים' שם מובא מדרש, זהו ספור מאוד מעניין, יהיה למלמדים מה לספר לתלמידים, המדרש מספר (פסיקתא רבתי פרק יד) היה יהודי שהייתה לו פרה, יום אחד היה יהודי נעשה עני אז הוא לקח את הפרה שהייתה לו ומכר אותה לגוי, הגוי לקח את הפרה וחרש איתה במשך כל השבוע, כשהגיעה שבת הוא גם לקח אותה לשדה כדי שתחרוש, אבל הפרה לא רצתה לחרוש, היא התיישרה ורבעה, התחיל הגוי להרביץ לה כדי שתקום, אבל היא לא זזה ממקומה, חזר הגוי ליהודי ואמר לו: "קח בחזרה את פרתך אולי יש לה צער ולכן היא לא רוצה לעבוד אצלי", היהודי הבין מיד שהפרה לא רוצה

הישיבה כאן כל הציבור מגיע, הלוואי שכל אחד יגיע לשיעור, עיר חייב להיות מושתת על תורה - רק כך יהיה לזה קיום.

איזה תענוג הוא זה ללמוד גמרא, אם עובדים כל היום ובסוף היום נכנסים לבית המדרש ללמוד - זה חיים אחרים.

רבי יוחנן בן תורתא

גמרא: "אמר רבי יוחנן בן תורתא: מפני מה חרבה שילה?" "מדוע חרב משכן שילה?" "מפני שהיו בה שני דברים, גלוי עריות, ובזיון קדשים!" אתם בוודאי מכירים את הסיפור עם רבי יוחנן בן תורתא, מי הוא

פינת החינוך

מסכת יומא דף ט' [חלק א]; בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א

לא רק כשראש הישיבה מגיע

הלואי שכל לילה השיעור יראה כך, שכולם יגיעו לשיעור, לא רק כשראש הישיבה מגיע אז מגיעים לשיעור. שבוע שעבר הזמין אותי... נרו יאיר שאגיע לסיום, שאלתי אותו: "יש לפחות זימון בשיעור, מגיעים לפחות שלושה אנשים מידי שיעור?"! הלוואי שכל אחד יגיע לשיעור, כשבונים עיר יש לזה קיום רק אם מגיעים לבית המדרש ללמוד, בבוקר, בערב או באמצע היום, מאוד נהניתי למצוא פה מקודם חברותא שלומדת בבית המדרש, .. ועם... למדו יחד, כשראש

והקליפות בורחים ממנו, והוא הופך לאדם חדש.

וְרָאֵתָהּ הָאִשָּׁה הַנִּלְגָּדֶל הַמְסִירָת נֶפֶשׁ שֶׁהִיָּה לֹא בְּשִׁבְלָהּ וְהִצְרֹת שְׂסוּבֵל בְּשִׁבְלָהּ, וְנִשְׁבָּעָה בַּה', שֶׁכָּל הַמְּזוּל שִׁישׁ לָהּ, אֲפֹשֶׁר יֵשׁ לָהּ אֵיזָה מְזוּל שִׁיְהִיָּה לָהּ אֵיזָה גְדֻלָּה וְהִצְלָחָה, שִׁיְהִיָּה כָּל הִצְלָחָה שְׁלָהּ לֹא נִמְנַע מֵאֵתוֹ, וְאִם יִרְצָה לְקַח לְעִצְמוֹ כָּל הִצְלָחָה וְגְדֻלָּה שְׁלָהּ, וְהִיא תִשָּׂאֵר בְּמַקְדָּם, לֹא יִמְנַע מִמֶּנּוּ כִּלְל.

לא לשכוח איך היית נראה לפני כן

את זה כל אדם שמתקרב לצדיק צריך להפנים היטב, שתמיד יכיר טובה לצדיק שעזר לו בחיים, כמו שאשת העני אמרה לסוחר שהיא תמיד תכיר לו טובה על החסד הגדול שהוא עשה עימה.

לאדם אסור אף פעם לשכוח מה הוא קיבל מהצדיק, הוא צריך לזכור תמיד מה הוא היה לפני שהתקרב לצדיק, וכל מה הוא עשה, וממה חשב, ואיך ה'שלום בית' שלו היה נראה, כמה הוא למד וכו' וכו', ולהתבונן לאן הצדיק הביא אותו, כמה 'תורה' הוא למד מאז שהתקרב לצדיק, וכמה יפה ה'שלום בית' נהייה, הוא קיבל דרך איך לדבר לאשתו, ואיך לדבר עם ילדיו וכו' וכו', אסור לאדם להיות רגיל אצל הצדיק ולשכוח איך היה נראה לפני כן, רק תמיד להישאר אצל הצדיק, לשנן ולציית לעצות והלימודים שלו.

לפני שאדם מגיע אל הצדיק אין לו כלום, לא 'תורה', לא 'תפילה', לא 'שלום בית', ובהגיעו אל הצדיק הוא מתמלא בתוך זמן קצר בכל טוב, ופתאום הוא שוכח לגמרי מהיכן הוא מגיע, הוא מתחיל לעשות צחוק מהצדיק, וזה מידה מגונה מאוד, מי אתה?! שכחת לגמרי מה היית אתמול?! הצדיק מסר את נפשו בשבילך לקרב אותך להשם יתברך, והיום אתה עושה צחוק ממנו?!

וְאֵיךְ מוֹצֵאִים שָׁם עֵדוּת? וְלִקְחָה אֹתוֹ הַבּוֹר לְעֵדוּת. אַחַר שְׁנֵי יָמִים יֵצֵא עִמָּהּ מִשָּׁם וְהִלְךְ לְהִלְךְ, וְהָיָה הוֹלֵךְ וְכָא עִמָּהּ לְהִלְךְ לְהִלְךְ, וְהִבִּין

שָׁגַם שָׁם בְּאוֹתוֹ הַמָּקוֹם מְחַפְּשִׁים אַחֲרָיו. וְהִלְךְ עוֹד, וְהִחְבִּיא עִצְמוֹ עִמָּהּ בְּתוֹךְ מְקוֹה, וְנִזְכְּרָה שׁוֹב בְּגִדְל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ וְהִצְרָה שְׂסוּבֵל בְּשִׁבְלָהּ, וְנִשְׁבָּעָה עוֹד הַפֶּעַם בְּנִלְגָּד, וְלִקְחָה אֶת הַמְּקוֹה לְעֵדוּת. וְהָיוּ שָׁם גַּם-כֵּן בְּעֶרְךְ שְׁנֵי יָמִים, וַיֵּצְאוּ וְהִלְכוּ לְהִלְךְ. וְכֵן הָיָה כַּמָּה פְּעָמִים, שֶׁהִחְבִּיא עִצְמוֹ עִמָּהּ בְּמְקוֹמוֹת אַחֲרִים כִּיּוֹצֵא בְּאֵלוֹ, דְּהִינּוּ בְּשִׁבְעָה מְקוֹמוֹת שֶׁל מַיִם, וְהֵם בּוֹר וּמְקוֹה, בְּנִלְגָּד, וְאֲגָמִים וּמַעְיָן וּנְחָלִים וּנְהָרוֹת וַיְמִים, וּבְכָל מְקוֹם וּמְקוֹם שֶׁהָיוּ נִחְבְּאִים שָׁם, נִזְכְּרָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁוֹ וְצָרְתוֹ בְּשִׁבְלָהּ, וְנִשְׁבָּעָה לוֹ, בְּנִלְגָּד, וְלִקְחָה אֹתוֹ הַמְּקוֹם לְעֵדוּת, בְּנִלְגָּד, וְהִלְכוּ וְכָאוּ, וְהָיוּ מְחַבְּאִים עִצְמָם בְּכָל פֶּעַם בְּמַחְבְּאוֹת הַנִּלְגָּד, עַד שֶׁכָּאוּ עַל הַיָּם. כִּשְׂפָאוּ עַל הַיָּם, וְהוּא הָיָה סוֹחֵר גְּדוֹל, וְהָיָה מְכִיר הַדְּרָכִים עַל הַיָּם, וְחָתַךְ עִצְמוֹ לְבוֹא לְמַדִּינָתוֹ, עַד שֶׁעָבַר וְכָא לְבֵיתוֹ עִם אִשְׁתּוֹ הָעֵנִי הַנִּלְגָּד, וְהָשִׁיבָהּ לְהָעֵנִי, וְהָיָה שְׂמִחָה גְּדוֹלָה שָׁם.

השמחה הגדולה ביותר

כי זה השמחה הכי גדולה לבעל ואישה שהם מתחתנים וחיים ביחד, לכן כעת נעשתה שמחה גדולה אצל העני ואשתו שנפגשו ביחד. וכך גם היה שמחה גדולה לסוחר, שזהו הצדיק, כי הצדיק עוסק במסירות נפש להכניס 'שלום בית' בבתי ישראל, להחזיר בעלים לנשותיהם ונשים לבעליהן. לכן היה שם שמחה גדולה מאד אצל כל אחד, גם אצל העני ואשתו, וגם אצל הסוחר, הצדיק, שמסר את נפשו להחזיר אותם שיהיו ביחד.

כל השיחה היא רק משחק

שלום בית זה היסוד הכי גדול בבית יהודי שהאבא ואמא יחיו בשלום ביחד וידברו יפה אחד אל השני, לכן רבינו דיבר מאד הרבה משלום בית. הורים חושבים שילדים לא מבחינים אם הם מסתדרים ביניהם, הם לא יודעים שילדים שמים לב מאוד הרבה, ילדים קולטים כל תזוזה שבין ההורים, ילדים יודעים טוב מאוד אם ההורים

בנסיון שלו חס ושלו - אזי הוא עדיין יצטרך להמתין עוד לישועתו.

בוודאי שאף פעם זה לא אבוד, ואפילו כשאדם לא עמד בנסיון כמה פעמים תמיד יתנו לו משמיים הזדמנות נוספת שיוכל לעמוד בנסיון, וברגע שיתגבר ויעמוד בנסיון הוא יקבל את הישועה שלו.

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סח) שכעס וכסף שורשם מאותו מקום, וכל פעם שצריך לרדת עשירות לאדם מגיע היצר הרע - שלא מפרגן לאדם שיתעשר - ומביא לו ניסיון של כעס, וכשהאדם כועס הוא מאבד את כל העשירות שהיה צריך לקבל, אבל כעס זה ניסיון כל כך חזק שאפילו שאדם יודע שעל ידי הכעס הוא יאבד את העשירות שלו - בכל זאת הוא מתרגז.

ואת זה יכולים לראות בחוש שכשאדם בכעס הוא מוכן לאבד הכל, ואז לא איכפת לו כלום. לדוגמה, הוא כועס ומתחיל לצעוק בקולי קולת, ואומרים לו: "כל השכנים שומעים שאתה צועק, אתה מתבזה בעיני כולם", אז הוא עונה: "לא איכפת לי, שכולם ישמעו!!!..."

לכן אדם צריך לבקש הרבה מהשם יתברך שלא יאבד את הישועה שלו בגלל הנסיון של 'כעס' או נסיונות אחרים, שיבקש מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שאושע ב... ועזור לי שאוכל להתחזק ולעמוד בנסיון שעומד לבא עלי לפני שאושע".

לא צריכים ללכת לשום מקום

אתם הרי גרים פה בקרית ברסלב, פה כל כך טוב להיות, זה כל כך נעים, לא צריך ללכת לשום מקום כדי לדבר עם השם, איפה שרק נמצאים יש מסביב עצים ועשבים, ואפילו שאתה יושב בבית אתה גם בין עשבים, וצריכים רק לנצל את המתנה ולדבר אל השם יתברך.

הקדוש ברוך הוא יעזור שנציית לרבינו וכך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

חיים בהבנה ובשלוש או לא. קיבלתי מכתב מאוד כאוב מתלמידה, היא כותבת שאביה חסיד ברסלב, ומכניס אורחים לביתו לסעודות שבת, והוא מדבר איתם במשך כל הסעודה על 'שלוש בית', ששלוש בית זה יסוד גדול אצל רבינו, שיזהרו בכבוד האישה וכו', והיא כותבת שכל השיחה זה רק משחק, הוא מדבר כל כך יפה על שלוש בית בשעה שהוא עושה את ההיפך..

וְהַבְּעֵרְנִי הַנִּלְ, בְּשֹׁכֵר שֶׁעָשָׂה דְבַר בְּזָה וְגַם עֵמֶד בְּנִסְיוֹן עֲמָה, נִפְקָד וְנוֹלָד לוֹ בְּאוֹתָהּ שְׁנָה בֶּן זָכָר. וְהִיא גַם הִיא, אִשְׁתְּ הָעֲנִי הַנִּלְ, בְּשֹׁכֵר שֶׁעָמְדָה בְּנִסְיוֹן בְּזָה עִם הַיְעַדְנִירָאֵל וְגַם עִמּוֹ זְכָתָהּ גַם-בֶּן וַיִּלְדָה נִקְבָּה..

לא איכפת לו, שכולם ישמעו!!!..."

שניהם זכו כעת בילדים על ידי שהם עמדו בנסיון, כמו שרבינו אומר (ספר המדות, ישועה, אות טז): "כְּשֶׁאָדָם בָּא לְאִיזָה נְסִיוֹן, יִדַע כְּשֶׁיַּעֲמֹד בְּזָה הַנְּסִיוֹן, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ גִס", לכן, מכיוון ששניהם עמדו בניסיון שניהם נושעו, אצל הסוחר נולד בן ואצל העני נולדה בת.

לפעמים אדם מצפה לישועה זמן רב, להיוושע בבנים או ברפואה וכדומה, הוא מבקש מהשם ימים רבים, שבועות ושנים, והוא עדיין לא רואה ישועה, הוא עומד ומצפה 'מתי תגיע הישועה שלי?' הוא צריך לדעת שאפילו כשהוא כבר יגיע לכמות התפילות שהשם מצפה ממנו - הוא יצטרך לעבור לפני כן 'נסיון', השם יתברך יבחן אותו לראות האם הוא יעמוד בנסיון, ואם הוא אכן יתגבר על הנסיון הוא יזכה לישועה המיוחלת.

החלק הכי הקשה של הנסיון הוא שהאדם לא יודע שהישועה שלו תלויה בנסיון הזה, לא מודיעים לו את זה מראש מהשמים שאם הוא יתגבר על הנסיון הוא יושע, לכן זה נסיון מאוד קשה לאדם, ואם לאדם יש שכל והוא יתגבר על הנסיון שלו - אזי הוא יזכה לישועה המיוחלת ואם הוא לא יעמוד

לעבוד כי היא רגילה לנוח בשבת, כי ליהודי אסור לעבוד בשבת ואפילו לבהמותיו אסור לעבוד בשבת, אז הוא אמר לגוי: "אני אקים אותה", הם הלכו לפרה, והיהודי ניגש לפרה ולחש באזנה: "פרה, פרה, כל זמן שהיית ברשותי היית עובדת כל השבוע ובשבת היית נחה, אבל היום שעונותי גרמו שאצטרך למכור אותך לגוי, אני מבקש ממך, קומי מרבצך ותחרשי לבעל הבית שלך", הפרה געתה בקול גדול והתחילה לעבוד. שאל הגוי את היהודי: "אתה מכשף שאתה מדבר עם הפרה והיא מתחילה לעבוד?" הסביר לו היהודי: "לא עשיתי שום כישוף, אלא שיהודי לא עובד בשבת, אז אמרתי לה שעד היום אני הייתי בעל הבית שלה ולכן היא לא הייתה צריכה לעבוד בשבת, אבל היום כשהיא שלך שכן תעבוד בשבת", נבהל הגוי מאד, הוא לא הצליח להרגע, הוא שאל: "אני יותר גרוע מפרה?! פרה הרי לא יכולה לדבר ואין לה חכמה והיא מכירה בבורא העולם, ואני - שהשם יתברך נתן לי שכל והבנה - שלא אכיר בו? הוא הלך והתגייר ונעשה אמורא, וקראו לו 'רבי יוחנן בן תורתא' כי המילה תורתא פירושה בארמית פרה, כלומר שעל ידי הסיפור עם הפרה הוא זכה להתגייר.

על ידי שנאת חנם הכל נחרב

גמרא: "אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים, מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמד ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות, עבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים", על ידי שנאת חנם הכל נחרב. כשבונים עיר ורוצים שיהיה לזה הצלחה צריך להיזהר לא להסתכל רע על אחרים, כמובן שאין 'עבודה זרה' ברוך השם, כולם מאמינים בהשם, ואין 'גלוי עריות' ברוך השם, כולם נשואים, וכל אחד חי לעצמו, ואין 'שפיכות דמים' ברוך השם, אבל אם מחפשים להסתכל

על הדברים הרעים שאצל הזולת מזה בעצמו המקום נחרב, צריכים לחפש להסתכל את הטוב שבזולת, שתהיה לנו 'אהבת חנם', זה עוזר לשני, וזה מלווה לשני, זה לוקח טרמפ לשני, וזה נותן עצה לשני, וכשלאחד יש צער משתתפים בצערו - כך נבנה מקום..

ריש לקיש

גמרא: "ריש לקיש הוי סחי בירדנא", ריש לקיש שחה בנהר הירדן, "אתא רבה בר בר חנה יהב ליה ידא", ראה רבה בר בר חנה שהוא יוצא מהנהר והושיט לו את ידו שיוכל להישען עליה, אמר ריש לקיש לרבה בר בר חנה, ... שואלת הגמרא: "וריש לקיש מי משתעי בהדי רבה בר בר חנה", וכי ריש לקיש דיבר עם רבה בר בר חנה? "ומה רבי אלעזר דמרא דארעא דישראל הוה לא הוה משתעי ריש לקיש בהדיה, ... בהדי רבה בר בר חנה משתעי?" אם ריש לקיש לא היה מדבר עם רבי אלעזר - שהוא היה המושל של ארץ ישראל, וכי יכול להיות שעם רבה בר בר חנה הוא כן דיבר? עונה הגמרא...

ירדן מסוגל לבטחון

הייתם כבר בירדן? כשהייתי עם הבחורים בארץ ישראל הלכנו לטבול בירדן, כי רבינו אמר (ספר המדות אות בטחון, אות יז): "מי הירדן הם סגולה לבטחון".

ריש לקיש גדל להיות אמורא

ראיתי טעם יפה למה ריש לקיש לא היה מדבר עם אנשים, כי ריש לקיש הרי היה בצעירותו שודד, כמו שהגמרא מספרת (בבא מציעא פד). שרבי יוחנן היה באמצע להתרחץ בירדן וריש לקיש קפץ לתוך הירדן, שאל אותו רבי יוחנן: "למה אתה לא בא ללמוד?" ענה לו ריש לקיש: "אתה אדם כל כך יפה היית יכול להרוויח כסף מלעשות עבירות (רחמנא ליצלן)", אמר לו רבי יוחנן: "יש לי אחות שיותר יפה ממני, אם אתה מתיישב ללמוד

אני נותן לך את אחותי לאישה", וריש לקיש אכן התחיל ללמוד עד שהוא גדל להיות האמורא 'ריש לקיש', וריש לקיש נהיה גיסו של רבי יוחנן. לכן אחרי שריש לקיש חזר בתשובה הוא קיבל על עצמו לא לדבר עם אנשים, כי הוא הרי ידע את כל העצות איך לגנוב, והוא לא רצה שאנשים יוציאו את זה ממנו, שאנשים יתוודעו לכל הדרכים איך לגנוב מאחרים, לכן הוא לא דיבר עם אף אחד.

בעשרים ושמונה דקות

ברוך השם שזכינו ללמוד בעשרים ושמונה דקות דף גמרא, ועוד דברנו באמצע קצת חיזוק.

עיר על שם רבינו

נסעתי עד לכאן כי אני רוצה לחזק אתכם, כשבונים עיר על שם רבינו 'קרית ברסלב', זה צריך להיות בנוי על תורה...

באמת אני יהודי כשר, אבל ...

אם לומדים תורה אפשר להיות דבוקים בהשם. כשלומדים תורה אפשר להיות שמורים מרע, אם לומדים תורה אז טהורים, אם לומדים תורה יש כח להלחם נגד היצר הרע.

היום העולם כל כך קשה, יכולים לשבת עם טלפון קטן, ובאמת אני יהודי כשר, אבל אני לא יודע מה קרה, צפיתי בדברים רעים, נכנסתי וראיתי וכו', איך אדם יכול להילחם נגד היצר הרע? רק כשיש לו את התורה איתו!

מה ישאר לך מהעסקים שלך?

הלוואי שתבוא כל ערב לשיעור; מה ישאר לך מהעסקים שלך? צריכים לעבוד, צריכים להביא פרנסה, אבל כל זה טוב עד השעה חמש שש, אחר כך הולכים הביתה, עוזרים קצת עם הילדים, ואחר כך באים לבית המדרש ללמוד. קח לך חברותא, קח אברך ותלמד, חייבים לבוא לבית המדרש בבוקר, חייבים לבוא לבית המדרש בערב. חייבים לבוא לבית המדרש!